

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
11. maj 2023

J nr. 2023 - 2654

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 4. maj 2023 stillet mig følgende spørgsmål 7 til L 115, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål 7

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 3 og 4, at garantiprovisioner ved lån til fjernvarme fremover skal fastsættes på markedsvilkår. I bemærkningerne til lovdkastet fremgår, at markedsmæssige vilkår "skal svare til det, som en privat garant, der opererer under markedøkonomiske vilkår, vil kræve under de tilsvarende betingelser". Der gives desuden indtryk af, at dette alene er en præcisering af gældende ret. Det fremgår imidlertid af lovbemærkninger fra 2015 til gældende ret, at "Opkrævning af garantiprovisionen må alene ske til at dække kommunens risiko ved garantistillelse, men det må ikke anvendes til at få en fortjeneste."

1. Er ministeren enig i, at man med forslaget herom vil gå fra en retstilstand, hvor garantiprovisioner alene må dække risikoen til, at den fremover skal dække både risiko og den fortjeneste, som en privat garantistiller vil skulle tjene på at stille garantien?
2. Er ministeren enig i, at forslaget herom vil indebære en overimplementering ift. EU-retten?
3. Hvor store ekstraomkostninger vil det efter ministerens opfattelse indebære for fjernvarmeselskaberne, der i dag har lån på 30-40 mia. kr. og fremover vil skulle foretage investeringer i grøn omstilling, udrulning af fjernvarme, CO₂-fangst osv. for et trecifret milliardbeløb?

Svar

Det er meget vigtigt for mig at understrege, at der med lovforslaget ikke ændres på nuværende retstilstand hvad angår opkrævning af garantiprovisioner på markedsmæssige vilkår ved kommunal garantistillelse.

Det vil jeg gerne uddybe:

Ad 1) Kravet om, at en garantiprovision ved kommunal garantistillelse skal stilles på markedsvilkår, er ikke nyt og følger allerede i dag af gældende ret. Økonomi- og Indenrigsministeriet har i brev til Energistyrelsen i 2013 gjort det klart, at der ved garantistillelse for låneoptagelse skal opkræves et vederlag på markedsmæssige vilkår:

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Side 1/4

”De almindelige principper om garantistillelse efter kommunalfuldmagtsregler, jf. ovenfor, indebærer efter ministeriets praksis, at en kommune – i stedet for selv at etablere en varmforsyningsvirksomhed – på visse betingelser kan yde støtte til en privat varmforsyningsvirksomhed, herunder en kommunal varmforsyningsvirksomhed etableret på privatretligt grundlag, ved at stille en kommunal garanti for virksomhedens lån til brug for etablering af en varmforsyningsvirksomhed med henblik på varetagelse af kollektiv forsyningsvirksomhed.

Efter Økonomi- og Indenrigsministeriets praksis betyder ovenstående, at en kommune lovligt kan stille en kommunal garanti for et privat varmforsyningssselskabs lån, såfremt varmforsyningssselskabet betaler et vederlag herfor på markedsmæssige vilkår. En vederlagsfri garanti ville efter ministeriets opfattelse indebære, at kommunen yder et tilskud til varmforsyningsvirksomheden, og en sådan garanti vil betyde en forrykning af den byrdefordeling mellem kommunens borgere, som hvile-i-sig-selv princippet forudsætter.

Det bemærkes videre, at også EU’s statsstøtteregler kan indebære, at en kommune er forpligtet til at opkræve garantiprovision.”

Kravet om at en garantiprovision ved kommunal garantistillelse skal stilles på markedsvilkår følger dermed af kommunalfuldmagtsreglerne, som er blevet videreført i varmforsyningsloven. Ankestyrelsen har i flere afgørelser ligeledes fremhævet dette krav.

På baggrund af høringssvarene til forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om varmforsyning, lov om elforsyning og selskabsskatteloven, blev Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet opmærksom på, at der fortsat eksisterer tvivl i branchen og enkelte kommuner om, hvorvidt kommunerne er forpligtede til at opkræve en garantiprovision på markedsmæssige vilkår. På den baggrund blev det besluttet, at præcisere retstilstanden ved at tydeliggøre reglerne direkte i lovforslagets bestemmelser omkring garantistillelse. Dette fremgår af høringsnotatet til lovforslaget. Bestemmelserne har til hensigt at præcisere det, som allerede er gældende om garantiprovisioner.

Dansk Fjernvarme har i brev af 2. maj 2023 udtrykt bekymring for, at hvis den markedsmæssige garantiprovision ”skal svare til det, som en privat garant, der opererer under markedsökonomiske vilkår, vil kræve under de tilsvarende betingelser”, kan det fortolkes som, at man går fra én retstilstand til en anden ved at garantiprovisionen fremover også skal omfatte fortjeneste.

Jeg bemærker først og fremmest, at den citerede sætning fra lovforslaget har til hensigt at hjælpe kommunerne til at vurdere, hvornår garantiprovisionen kan siges at være på markedsmæssige vilkår. Sætningen har ikke til hensigt at ændre på retstillingen fastlagt ved lov nr. 745 af den 1. juli 2015, hvilket fremgår af de speciel-

le bemærkninger til forslagets § 2, nr. 3, og nr. 4. Det er således fortsat gældende ret, at kommunerne skal opkræve en garantiprovision på markedsmæssige vilkår for at dække kommunens risiko i overensstemmelse med hvile-i-sig-selv princippet.

Hertil bemærkes det, at citerede sætning fra bemærkningerne skal ses i sammenhæng med resten af afsnittet, hvori det bl.a. fremgår, at manglende opkrævning af en garantiprovision vil være imod kommunens hvile-i-sig-selv princip. Det følger af hvile-i-sig-selv princippet, at kommunen ikke må tjene penge på at stille en garanti. Kommunen vil skulle vurdere niveauet af garantiprovisionen ud fra hvad en privat garant, der opererer under markedøkonomiske forhold, vil skulle opkræve under tilsvarende betingelser. Tilsvarende betingelser indebærer de betingelser, som kommunen er underlagt, herunder hvile-i-sig-selv princippet og de forvaltningsretlige principper om saglig forvaltning, der bl.a. indebærer kravet om forsvarlig økonomisk forvaltning og proportionalitetsprincippet.

Det er således fortsat gældende ret, at kommunerne skal opkræve en garantiprovision på markedsmæssige vilkår for at dække deres risiko i overensstemmelse med hvile-i-sig-selv princippet.

Ad 2) Kravet om garantistillelse er national regulering, som stammer fra kommunalfuldmagtsreglerne, er der derfor ikke tale om overimplementering af EU-ret. Kravet om garantiprovision kan derudover være et krav efter EU-retten, men dette beror på statsstøtteretlige betragtninger.

Ad 3) Kommunen er efter gældende ret underlagt kravet om opkrævning af en garantiprovision på markedsmæssige vilkår. Lovforslaget ændrer som sagt ikke på gældende ret vedr. opkrævning af garantiprovisioner på markedsmæssige vilkår.

For så vidt angår ministeriets beregninger vedr. garantiprovisioner for kommunale forbrændingsanlæg henvises til L 115 – spm. 12 for en nærmere beskrivelse af dette. Jeg henviser endvidere til svaret på L 115 – spm. 35.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at jeg har bedt mit ministerium om at indgå i dialog med andre relevante aktører og myndigheder, og på den baggrund vil iværksætte en kommunikationsindsats, som kan sikre, at kommuner og aktører ikke er i tvivl om, hvad reglerne på området er.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at jeg har bedt mit ministerium om, i samarbejde med andre relevante aktører og myndigheder, at iværksætte en kommunikationsindsats, som kan sikre, at kommuner og aktører på området ikke er i tvivl om, hvad reglerne på området er.

Med venlig hilsen

Lars Aagaard